

Første Kapitel.

I en af de østjyske Smaakøbstæder, der ligger gemt mellem grønne Banker i Bunden af en tilgroet Fjord, levede der i Aarene før og efter vor sidste Krig en Præst ved Navn Johannes Sidenius. Det var en from og streng Mand. I sin ydre Fremtræden som ved sin hele Levevis skilte han sig skarpt ud fra Byens øvrige Beboere, af hvem han derfor i mange Aar betragtedes som en besværlig Fremmed, hvis Særegenheder man afvekslende trak paa Skuldren af og forargedes over. Naar han — høj og alvorlig — kom gaaende gennem Byens krogede Gader, klædt i sin langskødede, graa Vadmelsfrakke, med store, mørkeblaa Brillen for Øjnene og med Haanden knyttet om Grebet paa en stor Bomuldsparaply, som han for hvert Skridt stødte med Kraft mod Stenbroen, vendte Folk sig uvilkaarlig om efter ham; og de, som sad inde bag Vinduerne og holdt Udkig i Gadespejlet, smilte ved Synet eller skar Ansigtet. Byens Storhanser, de gamle Bondekøbmænd og Studeopdrættere, hilste ham aldrig, end ikke naar han var i Ornat. Skønt de selv viste sig paa Gaden i Træsko og smudsige Lærredsfrakker og pattende paa en Pibe, betragtede de det som en Skam og